

ძალაშია 1999 წლის 1 ივლისიდან

კონვენცია

საქართველოსა და

ბულგარეთის რესპუბლიკას

შორის

შემოსავლებსა და კაპიტალზე

ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ

საქართველო და

ბულგარეთის რესპუბლიკა,

ხელმძღვანელობენ რა მისწრაფებით დადონ კონვენცია შემოსავლებსა და კაპიტალზე
ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ,

შეთანხმდნენ შემდეგზე;

თავი I

კონვენციის მოქმედების სფერო

მუხლი 1

პირები, რომელთა მიმართ გამოიყენება კონვენცია

ეს კონვენცია გამოიყენება იმ პირთა მიმართ, რომლებიც წარმოადგენენ ერთი
ან ორივე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტს.

მუხლი 2

გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია

1. ეს კონვენცია გამოიყენება შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადების
მიმართ, რომლებიც გადაიხდებიან ხელშემკვერელი სახელმწიფოს, ან ხელისუფლების
ადგილობრივი ორგანოების მიერ, მიუხედავად მათი გადახდებიდან წესისა.

2. შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადებად ითვლება ყველა ის გადასახადი,
რომელიც გადაიხდებიან შემოსავლების მთლიანი თანხიდან, კაპიტალის მთლიანი
თანხიდან ან მათი ცალკეული ელემენტებიდან, უძრავი ან მოძრავი ქონების
გასხვისებით მიღებულ შემოსავლებზე გადასახადების, აგრეთვე კაპიტალის
ღირებულების ნამაგიდან მიღებულ შემოსავლებზე გადახდებიდან გადასახადების
ჩათვლით.

3. არსებული გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება ეს კონვენცია:

- a) საქართველოს შემთხვევაში:
(i) კომპანიების მოგების გადასახადი;
(ii) ქონების გადასახადი;
(iii) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;

(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან, როგორც „საქართველოს გადასახადები“).

- b) ბულგარეთის რესპუბლიკის შემთხვევაში:
(i) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;
(ii) კორპორაციული შემოსავლის გადასახადი;
(iii) უძრავი ქონების გადასახადი;

(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან, როგორც „ბულგარეთის გადასახადები“).

4. კონვენცია გამოიყენება, აგრეთვე ყველა იდენტური ან არსებითად ანალოგიური გადასახადების მიმართ, რომლებიც ამ კონვენციაზე ხელის მოწერის თარიღის შემდეგ იქნება გადახდევინებული არსებულ გადასახადებზე დამატებით ან მათ ნაცვლად. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ყოველი წლის ბოლოს აცნობებენ ერთმანეთს მათ შესაბამის საგადასახადო კანონმდებლობაში შეტანილი პრინციპული ცვლილებების შესახებ.

თავი II განსაზღვრებანი

მუხლი 3 ზოგადი განსაზღვრებანი

1. მოცემულ კონვენციაში, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს:

a) ტერმინი „ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო“ და „მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფო“, ნიშნავს ბულგარეთს და საქართველოს გამომდინარე კონტექსტიდან;

b) ტერმინი „საქართველო“, ნიშნავს საქართველოს საზღვრებში მოქცეულ მთელ ტერიტორიას, შიდა წყლების, შიდა და ტერიტორიული ზღვების, მის საზღვრებში მოქცეული ბუნებრივი რესურსების, და მათ გემთთ საჰაერო სივრცის ჩათვლით, რომელზეც ვრცელდება საქართველოს სუვერენიტეტი. საქართველო, საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად ახორციელებს თავის სუვერენულ უფლებებს და იურისდიქციას განსაკუთრებულ ეკონომიკურ მონასა და მის საზღვაო სანაპიროსთან მიმდებარე კონგინენტურ შელფზე;

c) ტერმინი „ბულგარეთი“, ნიშნავს ბულგარეთის რესპუბლიკას და როცა გამოიყენება გეოგრაფიული მნიშვნელობით ნიშნავს ტერიტორიას, რომელზეც იგი ახორციელებს თავის სახელმწიფო სუვერენიტეტს, ისევე როგორც კონგინენტურ შელფს და განსაკუთრებულ ეკონომიკურ მონას, რომელზეც იგი ახორციელებს სუვერენულ უფლებებს და იურისდიქციას საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად;

d) გერმინი „პირი,, მოიცავს ფიზიკურ პირს, კომპანიას და პირთა ნებისმიერ სხვა გაერთიანებას;

e) გერმინი „კომპანია,, ნიშნავს იურიდიულ პირს ან ნებისმიერ გაერთიანებას, რომელიც საგადასახადო მიზნებისათვის ითვლება იურიდიულ პირად;

f) გერმინი „ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო,, და „მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო,, შესაბამისად ნიშნავს საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ და საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ;

g) გერმინი „ნაციონალური პირი“ ნიშნავს ნებისმიერ ფიზიკურ პირს, რომელსაც აქვს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქეობა;

h) გერმინი „საერთაშორისო გადაზიდვა,, ნიშნავს ნებისმიერ გადაზიდვას სამღვათ და საჰაერო ხომალდებით, საგზაო და სარკინიგზო გრანსპორტით, რომელთა ექსპლუატაცია ხდება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ამგვარი გრანსპორტის ექსპლუატაცია ხდება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ პუნქტებს შორის;

i) გერმინი „ფაქტიური მართვის ადგილი“ ნიშნავს ადგილს, სადაც ხორციელდება საწარმოს ფაქტიური და ყოველდღიური მართვა და როგორც ამგვარი მართვის შედეგი, საწარმო იღებს შემოსავალს, რომელიც განკუთვნილია იმ მართვის ადგილისათვის;

j) გერმინი „კომპეტენტური ორგანო,, ნიშნავს:

(i) საქართველოს შემთხვევაში ფინანსთა მინისტრს ან მის სრულუფლებიან წარმომადგენელს;

(ii) ბულგარეთის შემთხვევაში ფინანსთა მინისტრს ან მის სრულუფლებიან წარმომადგენელს;

2. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ამ კონვენციის გამოყენებისას, ნებისმიერ გერმინს, რომელიც არ არის მასში განსაზღვრული, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს, ექნება ის მნიშვნელობა, რაც მას აქვს გამოყენებისას ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, იმ გადასახადების მიმართ, რომლებზედაც ვრცელდება კონვენცია. გერმინის ნებისმიერი მნიშვნელობა ამ სახელმწიფოში არსებული საგადასახადო კანონების შესაბამისად ისარგებლებს უპირატესობით იმ მნიშვნელობაზე, რომელიც მას ენიჭება ამ სახელმწიფოს სხვა კანონებით.

მუხლი 4 რეზიდენტი

1. ამ კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გერმინი „ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი,, ნიშნავს ნებისმიერ პირს, რომელიც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, ექვემდებარება დაბეგვრას საცხოვრებელი ადგილის, ეკონომიკური საქმიანობის ადგილის, ადგილსამყოფელის, მართვის ადგილის გაერთიანების ადგილის ან სხვა ნებისმიერი ანალოგიური კრიტერიუმის საფუძველზე.

ეს გერმინი მიუხედავად ზემოთ თქმულისა არ მოიცავს პირს, რომელიც იბეგრება ამ ქვეყანაში, მხოლოდ ამ სახელმწიფოში არსებული წყაროებიდან მიღებულ შემოსავლებზე.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად, ფიზიკური პირი გვევლინება ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, მისი სტატუსი განისაზღვრება შემდეგნაირად:

a) ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი აქვს ორივე სახელმწიფოში ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია უფრო მჭიდრო პირადი და ეკონომიკური კავშირები (სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი);

b) თუ შეუძლებელია იმ სახელმწიფოს დადგენა, სადაც მას გააჩნია სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი ან, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი არ გააჩნია არც ერთ ამ სახელმწიფოში, ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც იგი ჩვეულებრივ ცხოვრობს;

c) თუ ის ცხოვრობს ორივე სახელმწიფოში ან არ ცხოვრობს არც ერთ მათგანში, მაშინ ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ამ საკითხს გადაწყვეტენ ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე.

3. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად პირი, რომელიც არ არის ფიზიკური პირი, წარმოადგენს ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, მაშინ იგი ითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, რომელშიც განთავსებულია მისი სათაო ოფისი.

მუხლი 5 მუდმივი დაწესებულება

1. ამ კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“, ნიშნავს საქმიანობის მუდმივ ადგილს, რომლის მეშვეობითაც მთლიანად ან ნაწილობრივ ხორციელდება საწარმოს საქმიანობა.

2. გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“, კერძოდ, მოიცავს:

a) მართვის ადგილს;

b) ფილიალს;

c) ოფისს;

d) ფაბრიკას;

e) სახელოსნოს;

f) მაღაროს, გაზის ან ნავთობის ჭაბურღილს, კარიერს ან ბუნებრივი რესურსების მოპოვების ნებისმიერ სხვა ადგილს.

3. სამშენებლო მოედანი, სამონტაჟო ან საამწყობო ობიექტი ითვლება მუდმივ დაწესებულებად, თუ ისინი არსებობენ 9 თვეზე მეტ ხანს.

4. ამ მუხლის წინამდებარე დებულებების მიუხედავად, გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“, არ მოიცავს საქმიანობის შემდეგ სახეებს:

a) ნაგებობების (მოწყობილობების) გამოყენება საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან ნაკეთობების შენახვის ან დემონსტრირების მიზნით;

b) საქონლის ან ნაკეთობების მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს მხოლოდ შენახვის ან დემონსტრირების მიზნით;

c) საქონლის ან ნაკეთობების იმ მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს მხოლოდ სხვა საწარმოსათვის მათი გადამუშავების მიზნით;

d) საქმიანობის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას საწარმოსათვის საქონლის ან ნაკეთობების შესყიდვის ან ინფორმაციის შეგროვების მიზნით;

e) საქმიანობის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას საწარმოსათვის, მხოლოდ მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათის ნებისმიერ სხვა საქმიანობის განხორციელების მიზნით;

f) საქმიანობის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას a) - e) ქვეპუნქტებში ჩამოთვლილ საქმიანობათა სახეობების ნებისმიერი კომბინაციის განსახორციელებლად, იმ პირობით, თუ საქმიანობის მუდმივი ადგილის საერთო საქმიანობას, რომელიც წარმოიშვება ასეთი კომბინაციის შედეგად, აქვს მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათი.

5. ამ მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების დებულებათა მიუხედავად, თუ პირი დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენგის გარდა, რომელმაც საუბარია მე-7 პუნქტში, მოქმედებს საწარმოს სახელით, გააჩნია და ჩვეულებრივ იყენებს ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უფლებამოსილებას დადოს კონტრაქტი საწარმოს სახელით, მაშინ ეს საწარმო განიხილება როგორც ამ სახელმწიფოში მუდმივი დაწესებულების მქონე, ნებისმიერი საქმიანობის მიმართ, რომელსაც ეს პირი ახორციელებს საწარმოსათვის, იმ შემთხვევის გამოკლებით, როცა ამ პირის საქმიანობა შემოიფარგლება მე - 4 პუნქტში მითითებული, ხორციელდება საქმიანობის მუდმივი ადგილის მეშვეობით და ამ პუნქტის დებულებათა თანახმად, არ გადააქცევს საქმიანობის ამ მუდმივ ადგილს მუდმივ დაწესებულებად.

6. წინა პუნქტების მიუხედავად ხელშემკვრელი სახელმწიფოს სადამბლვევო საწარმო გარდა გადაბლვევისა შეიძლება ჩაითვალოს მუდმივ წარმომადგენლობად მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში თუ ის იღებს პრემიებს იმ მეორე სახელმწიფოში და აბლვევს რისკებს გარდა იმ პირის მიერ რომელიც არის დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე და რომელთანაც დააკავშირებულია მე - 7 პუნქტი.

7. არ ჩაითვლება, რომ საწარმოს გააჩნია მუდმივი დაწესებულება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ამ სახელმწიფოში ის ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას ბროკერის, კომისიონერის ან ნებისმიერი სხვა დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენგის მეშვეობით, იმ პირობით, რომ თუ ეს პირები მოქმედებენ თავიანთი ჩვეული პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში.

8. ის ფაქტი, რომ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპანია აკონტროლებს ან კონტროლირდება კომპანიის მიერ, რომელიც მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენცია ან რომელიც საქმიანობას ახორციელებს ამ მეორე სახელმწიფოში (მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან სხვა სახით), თავისთავად ერთ-ერთი ამ კომპანიას არ გადააქცევს მეორის მუდმივ დაწესებულებად.

თავი III შემოსავლის
დაბეგვრა

მუხლი 6
შემოსავლები უძრავი ქონებიდან

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მიღებული შემოსავლები (სოფლის და სატყეო მეურნეობიდან შემოსავლების ჩათვლით) მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონებიდან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში;

2. გერმინს „უძრავი ქონება“ უნდა ჰქონდეს ის მნიშვნელობა, რომელიც მას გააჩნია იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომელშიც მდებარეობს განსახილველი ქონება. გერმინი, ნებისმიერ შემთხვევაში, უნდა მოიცავდეს ქონებას, რომელსაც გააჩნია დამხმარე ხასიათი უძრავი ქონების მიმართ, საქონელს და მოწყობილობას, გამოყენებულს სოფლისა და სატყეო მეურნეობაში, უფლებებს, რომელთა მიმართაც იყენებენ მიწის საკუთრებასთან დაკავშირებულ ზოგადი სამართლის დებულებებს, უძრავი ქონების უზუფრუქს და უფლებას ცვალებად და ფიქსირებულ გადასახადებზე, რომლებიც გადაიხდება როგორც კომპენსაცია მინერალური წიაღისეულის, წყაროების და სხვა ბუნებრივი წიაღისეულის დამუშავებისათვის ან დამუშავების უფლებისათვის. საბლვო და საჰაერო სატრანსპორტო საშუალებები არ განიხილება როგორც უძრავი ქონება.

3. 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება აგრეთვე შემოსავლებზე, რომლებიც მიიღება უძრავი ქონების იჯარით გაცემიდან, პირდაპირ ან ნებისმიერი სხვა ფორმით გამოყენებიდან.

4. 1-ლი და მე-3 პუნქტების დებულებები გამოიყენება აგრეთვე შემოსავლებზე საწარმოს უძრავი ქონებიდან და შემოსავლებზე იმ უძრავი ქონებიდან, რომელიც გამოიყენება დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად.

მუხლი 7
მოგება სამეწარმეო საქმიანობიდან

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მოგება დაიბეგრება გადასახადით მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ ეს საწარმო არ ახორციელებს საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით. თუ საწარმო ამგვარად ახორციელებს საქმიანობას, მაშინ მისი მოგება შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ იმ ნაწილში, რომელიც მიეკუთვნება ამ მუდმივ დაწესებულებას.

2. მე-3 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, იმ შემთხვევაში, როცა

ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, მაშინ თითოეულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ამ მუდმივ დაწესებულებას მიეკუთვნება მოგება, რომელიც მას შეიძლება მიეღოს, რომ ყოფილიყო განკერძოებული საწარმო, იმავე ან ანალოგიური საქმიანობით დაკავებული იმავე ან ანალოგიურ პირობებში და იმოქმედებდა სრულიად დამოუკიდებლად იმ საწარმოსაგან, რომლის მუდმივ დაწესებულებასაც ის წარმოადგენს.

3. მუდმივი დაწესებულების მოგების განსაზღვრისას გამოიქვეითება ის ხარჯები, რომლებიც გაწეულია ასეთი მუდმივი დაწესებულების მიზნებისათვის, მმართველობითი და საერთო ადმინისტრაციული ხარჯების ჩათვლით, დამოუკიდებლად იმისა, ეს ხარჯები გაწეულია იმ სახელმწიფოში, სადაც იმყოფება მუდმივი დაწესებულება, თუ მის ფარგლებს გარეთ.

4. ამგვარად, ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი წარმომადგენლობისათვის განკუთვნილი მოგებების განსაზღვრისას არსებული პრაქტიკის თანახმად, საწარმოს მთლიანი მოგებების მისი სხვადასხვა ნაწილებისათვის პროპორციული განაწილების საფუძველზე, მე - 2 პუნქტში არაფერი შეუშლის ხელს ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს არსებული პრაქტიკის შესაბამისად განსაზღვროს დასაბეგრი მოგებები, რომლებიც ამგვარი პროპორციული განაწილებით მიიღება; მიუხედავად ამისა, მიღებული პროპორციული განაწილების მეთოდი, იქნება ისეთი, რომ შედეგი შეესაბამებოდეს ამ მუხლში მოცემულ პრინციპებს.

5. მუდმივ დაწესებულებას არ დაერიცხება არავითარი მოგება მხოლოდ იმ საფუძველზე, რომ მან შეიძინა საქონელი ან ნაკეთობანი საწარმოსათვის.

6. წინამდებარე პუნქტების მიზნებიდან გამომდინარე, მუდმივი დაწესებულების კუთვნილი მოგება ყოველწლიურად განისაზღვრება ერთი და იმავე მეთოდით, თუ რაიმე დამაჯერებელი და საკმარისი მიზეზი არ იქნება მის შესაცვლელად.

7. იმ შემთხვევაში, როდესაც მოგება შეიცავს შემოსავლების ისეთ სახეებს, რომლებიც განხილულია ამ კონვენციის სხვა მუხლებში, მაშინ იმ მუხლების დებულებებს ამ მუხლის დებულებები არ შეეხება.

მუხლი 8

საერთაშორისო გადაზიდვები

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საზღვაო ან საჰაერო სატრანსპორტო საშუალებების საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატაციიდან მიღებული მოგება გადასახადით დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში.

2. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ სარკინიგზო ან საგზაო სატრანსპორტო საშუალებების საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატაციიდან მიღებული მოგება გადასახადით დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, სადაც საწარმოს ფაქტიური მართვის ორგანოა განლაგებული.

3. პირველი პუნქტის დებულებები გამოიყენება იმ მოგებებების მიმართ, რომელიც მიიღება პულში, ერთობლივ საწარმოებში ან საერთაშორისო გადაზიდვების

სააგენტოების მუშაობაში მონაწილეობიდან.

მუხლი 9

ურთიერთდამოკიდებელი (ასოცირებული) საწარმოები

1. იმ შემთხვევაში, როდესაც:

a) ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში, ან

b) ერთი და იგივე პირები პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობენ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში,

და ორივე შემთხვევაში ამ ორ საწარმოს შორის კომერციულ და ფინანსურ ურთიერთდამოკიდებულებაში იქმნება ან მყარდება პირობები, განსხვავებული იმათგან, რომლებსაც ადგილი ექნებოდათ ორ დამოუკიდებელ საწარმოს შორის ურთიერთობაში, მაშინ ნებისმიერი მოგება, რომელიც შეიძლებოდა რომელიმე მათგანს დარიცხოდა, მაგრამ ამ პირობების არსებობის გამო მას არ დაერიცხა, შეიძლება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ჩართულ იქნეს ამ საწარმოს მოგებაში და შესაბამისად დაიბეგროს გადასახადით.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო ამ სახელმწიფოს საწარმოს მოგებაში რთავს და შესაბამისად ბეგრავს გადასახადით იმ მოგებას, რომელთან მიმართებაში მეორე ხელშემკვრელი ქვეყნის საწარმო დაექვემდებარა დაბეგვრას ამ მეორე სახელმწიფოში, და ასეთი სახით ჩართული მოგება წარმოადგენს მოგებას, რომელიც შეიძლებოდა დარიცხულიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს საწარმოზე, თუკი ამ ორ საწარმოს შორის იქმნებოდა იგივე ურთიერთობა, როგორც დამოუკიდებელ საწარმოებს შორის, მაშინ ეს მეორე სახელმწიფო მოახდენს მის მიერ ამ მოგებაზე დარიცხული გადასახადის შესაბამის კორექტირებას. ასეთი კორექტირების განსაზღვრის შემთხვევაში სათანადო წესით იქნება გათვალისწინებული ამ კონვენციის სხვა დებულებებიც, ხოლო აუცილებლობის შემთხვევაში, ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები აწარმოებენ კონსულტირებას ერთმანეთთან.

მუხლი 10

დივიდენდები

1. დივიდენდები, რომლებსაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანია გადაუხდის მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ასეთი დივიდენდები შეიძლება აგრეთვე დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს დივიდენდების ბენეფიციარულ მფლობელს, მაშინ ასეთი სახით გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს დივიდენდების საერთო თანხის

10%-ს.

ეს პუნქტი არ გამოიწვევს კომპანიის დაბეგვრას იმ მოგების მიმართ, რომლის შედეგადაც დივიდენდები იქნა გადახდილი.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას, ტერმინი „დივიდენდები,“ ნიშნავს შემოსავალს აქციებიდან ან მოგებაში მონაწილეობის სხვა უფლებებიდან, დამფუძნებელთა აქციებიდან ან სხვა უფლებებიდან, რომლებიც იძლევიან მოგებაში მონაწილეობის უფლებას, არ წარმოადგენენ სავალე მოთხოვნებს, აგრეთვე შემოსავალს სხვა კორპორაციული უფლებებიდან, რომლებიც ექვემდებარებიან ისეთსავე საგადასახადო რეგულირებას, როგორსაც აქციებზე შემოსავალი, იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს მოგების გამანაწილებელი კომპანია.

4. პირველი და მეორე პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ ამ დივიდენდების ბენეფიციარული მფლობელი, არის რა ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტიც არის დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, ან ახორციელებს მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და რომელთანაც დაკავშირებით გადახდილი დივიდენდები პირდაპირ უკავშირდება ასეთ მუდმივ დაწესებულებას ან ფიქსირებულ ბაზას. ასეთ შემთხვევაში ასევე არ გამოიყენება მე – 7 და მე - 14 მუხლების დებულებები.

5. კომპანია, რომელიც არის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და იღებს შემოსავალს ან მოგებას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, ამ მეორე სახელმწიფოს არ შეუძლია დააკისროს გადასახადი კომპანიის გადახდილ დივიდენდებზე, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ასეთი დივიდენდები გადაეხდება იმ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის ან რომელთან დაკავშირებით გადახდილი დივიდენდები პირდაპირ დაკავშირებულია იმ მეორე სახელმწიფოში არსებულ – მუდმივ დაწესებულებასთან ან მუდმივ ბაზასთან, იმ შემთხვევაშიც კი თუ გადახდილი დივიდენდები ან გაუნაწილებელი მოგებები მთლიანად ან ნაწილობრივ შედგება ამ მეორე სახელმწიფოში წარმოშობილი მოგებებიდან.

მუხლი 11 პროცენტები

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი პროცენტები, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ასეთი პროცენტი გადასახადით შეიძლება დაიბეგროს, აგრეთვე, იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ისინი წარმოიქმნება ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს პროცენტების ბენეფიციარულ მფლობელს, მაშინ გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს პროცენტების მთლიანი თანხის 10%-ს.

3. მიუხედავად მე-2 პუნქტის დებულებებისა პროცენტი წარმოქმნილი ხელშემკვრელ სახელმწიფოში და გადახდილი მეორე სახელმწიფოს ხელისუფლებისათვის ან მისი უფლებამოსილი ორგანოსათვის, ან ამ მეორე სახელმწიფოს ეროვნული ბანკისათვის უნდა გათავისუფლდეს გადასახადისაგან პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში.

4. გერმინი „პროცენტი,“ მოცემულ მუხლში გამოყენებისას ნიშნავს შემოსავალს ნებისმიერი სახის სავალე მოთხოვნიდან, იპოთეკური უზუნველყოფისა და მოვალის მოგებაში მონაწილეობის უფლების არსებობის მიუხედავად და კერძოდ, შემოსავალს სახელმწიფო ფასიანი ქაღალდების და ობლიგაციების ან სავალე ვალდებულებებზე პრემიებისა და მოგებათა ჩათვლით. ამ მუხლის მიზნებისათვის, ჯარიმები არათავისდროულ გადახდამე არ განიხილება, როგორც პროცენტები.

5. 1-ლი მე-2 და მე – 3 პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება თუ პროცენტის ბენეფიციარული მფლობელი, რომელიც არის ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას იმ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც პროცენტი წარმოიშვება იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან ამ მეორე სახელმწიფოში ეწევა დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული მუდმივი ბაზის მეშვეობით და სავალე მოთხოვნა, რომლის საფუძველზეც გადაიხდება პროცენტი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ასეთ შემთხვევაში, ვითარებიდან გამომდინარე, გამოიყენება მე – 7 და მე – 14 მუხლების დებულებები.

6. ითვლება, რომ პროცენტი წარმოიქმნება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ გადამხდელი არის ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი. თუ პროცენტის გადამხდელ პირს, მიუხედავად იმისა, არის თუ არა ის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, გააჩნია ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა, რომლთან დაკავშირებითაც წარმოიქმნა დავალიანება, რომელზეც გადაიხდება პროცენტი, და ეს პროცენტი გადაიხდება ასეთი მუდმივი დაწესებულების ან ფიქსირებული ბაზის მიერ, მაშინ ითვლება, რომ ასეთი პროცენტი წარმოიქმნება იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა.

7. თუ პროცენტების გადამხდელსა და ბენეფიციარულ მფლობელს შორის ან მათსა და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობის გამო, სავალე მოთხოვნაზე გადახდილი პროცენტის თანხა, რომლის საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნებოდა გადამხდელსა და ბენეფიციარულ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არარსებობისას, ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში, გადასახადის ნამეტი ნაწილი კვლავ ექვემდებარება დაბეგვრას თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონების შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა

დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 12 როიალთი

1. ერთ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოს რეზიდენტის ბენეფიციალურ მფლობელობაში მყოფი როიალთი შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამასთან, ამგვარი როიალთი ასევე შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში რომელშიც ის წარმოიქმნება, ამ სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობის მიხედვით, მაგრამ თუ როიალთის ბენეფიციალური მფლობელი წარმოადგენს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოს რეზიდენტს, გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს როიალთის საერთო თანხის 10 პროცენტს ან გექნიკური მომსახურების ანაზღაურებას.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას ტერმინი „როიალთი“, ნიშნავს ნებისმიერი სახის გადასახდელებს, რომლებიც მიიღება ანაზღაურების სახით ლიგერატურის, ხელოვნების ან მეცნიერების ნებისმიერი ნაწარმოების გამოყენების ან გამოყენებაზე საავტორო უფლების მინიჭებისათვის, კინემატოგრაფიული ფილმების და რადიო და სატელევიზიო მაუწყებლობისათვის განკუთვნილი ფილმების, კასეტების ან გამოსახულებისა და ხმის რეპროდუქციის სხვა საშუალებების, ნებისმიერი პატენტის, სავაჭრო ნიშნის, დიზაინის ან მოდელის, გეგმის, საიდუმლო ფორმულის ან პროცესის ჩათვლით, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო მოწყობილობის გამოყენებისათვის, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო გამოცდილების შესახებ ინფორმაციისათვის (ან გექნიკური მომსახურების ანაზღაურებისათვის).

4. 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება, თუ როიალთის ბენეფიციალური მფლობელი, როგორც ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი. ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, სადაც წარმოიქმნება როიალთი, იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, ან ეწევა ამ მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და უფლება ან ქონება, რის მიმართაც გადაიხდება როიალთი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ამ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფისირებულ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში, გარემოებათა შესაბამისად, გამოიყენება მე-7 ან მე-14 მუხლების დებულებები.

5. როიალთი შეიძლება ჩაითვლოს წარმოქმნილად ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, როდესაც გადამხდელი არის იმ სახელმწიფოს რეზიდენტი. იქ სადაც პირი რომელიც იხდის როიალთის არის თუ არა ის ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი აქვს მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა, რომელთანაც დაკავშირებით როიალთის გადახდის ვალდებულება წარმოქმნილი იყო და ასეთი როიალთები წარმოიქმნება ასეთი მუდმივი წარმომადგენლობის ან ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით მაშინ ასეთი როიალთები წარმოიქმნება იმ სახელმწიფოში სადაც მდებარეობს მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა.

6. თუ გადამხდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ან მათ და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებული ურთიერთობების გამო როიალთის თანხა, რომელიც დაკავშირებულია სარგებლობასთან, უფლებასთან ან ინფორმაციასთან, რომელთა საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნება გადამხდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში, გადასახადის ნაშეგი ნაწილი კვლავაც ექვემდებარება დაბეგვრას ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონების შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 13

ქონების გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლები

1. შემოსავლები, რომლებსაც იღებს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონების გასხვისებიდან, როგორც ეს განსაზღვრულია მე-6 მუხლში, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადებით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. შემოსავლები იმ მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც ქმნის ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში შექმნილი მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს ან შემოსავლები ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის ფიქსირებული ბაზის განკარგულებაში მყოფი მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარეობს დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად, ასეთი მუდმივი დაწესებულების (ცალკე ან მთელ საწარმოსთან ერთობლივად) გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლების ჩათვლით, ან ასეთი ფიქსირებული ბაზის გასხვისებიდან მიღებული შემოსავალი, შეიძლება დაიბეგროს ამ ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. შემოსავლები, ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საზღვაო და საჰაერო ხომალდების, ან ხსენებული საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატირებასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში.

4. შემოსავლები, ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული სარკინიგზო და საავტომობილო საგრანსპორტო საშუალებების ან ხსენებული საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატირებასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში რომელშიც განთავსებულია საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

6. შემოსავლები ნებისმიერი სხვა ქონების გასხვისებიდან, გარდა იმისა, რომელიც აღნიშნულია 1-ელ, მე-2 და მე-3 პუნქტებში, დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს ქონების გამსხვისებელი პირი.

მუხლი 14

დამოუკიდებელი პროფესიული მომსახურებისა და სხვა
პირადი მომსახურებიდან მიღებული შემოსავალი

1. შემოსავალი, რომელსაც იღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი პროფესიული მომსახურების ან სხვა დამოუკიდებელი ხასიათის საქმიანობის შედეგად, იბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, იმ ქვემთ ჩამოთვლილი შემთხვევების გამოკლებით, როცა ასეთი შემოსავალი შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში:

- a) თუ აღნიშნული საქმიანობის განსახორციელებლად მას გააჩნია რეგულარულად გამოყენებადი ფიქსირებული ბაზა მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში; ამ შემთხვევაში შემოსავლის მხოლოდ ის ნაწილი, რომელიც მიეკუთვნება ფიქსირებულ ბაზას შეიძლება დაიბეგროს მეორე სახელმწიფოში; ან
- b) თუ ის იმყოფება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში პერიოდით ან პერიოდებით, რომელიც ჯამში არ აღემატება 90 დღეს ნებისმიერ თორმეტთვიან პერიოდში, ამ შემთხვევაში შემოსავლის მხოლოდ ის ნაწილი, რომელიც მიიღება რეზიდენტის ამ მეორე სახელმწიფოში ყოფნის პერიოდში განხორციელებული საქმიანობისაგან შეიძლება დაიბეგროს მეორე სახელმწიფოში.

2. გერმინი „პროფესიონალური მომსახურება“, კერძოდ შეიცავს დამოუკიდებელ სამეცნიერო, ლიგერაგურულ, სამსახიობო, საგანმანათლებლო და სასწავლო საქმიანობას, აგრეთვე ექიმების, ადვოკატების ინჟინრების, არქიტექტორების, სტომატოლოგების და ბუღალტრების დამოუკიდებელ საქმიანობას.

მუხლი 15

დაქირავებული შრომიდან მიღებული შემოსავალი

1. მე-16, მე-18, მე-19, მე - 20 და 21-ე მუხლების დებულებათა გათვალისწინებით, ერთი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ დაქირავებული შრომით მიღებული გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, გარდა იმ შემთხვევისა თუ ამგვარი დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში. ამასთან თუ დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე სახელმწიფოში ასეთი ანაზღაურებანი შეიძლება დაიბეგროს მეორე სახელმწიფოში.

2. პირველი პუნქტის დებულებათა მიუხედავად, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოში განხორციელებული დაქირავებული მუშაობიდან მიღებული გასამრჯელო იბეგრება

გადასახადით მხოლოდ პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში, თუ:

- a) მიმღები იმყოფება მეორე სახელმწიფოში 183 დღეზე ნაკლებ ხანს, ნებისმიერი თორმეტთვიანი პერიოდის განმავლობაში; და
- b) გასამრჯელო გაიცემა დამქირავებლის მიერ ან დამქირავებლის სახელით, რომელიც არ წარმოადგენს ამ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტს; და
- c) გასამრჯელო არ წარმოქმნება მუდმივი დაწესებულების ან ფიქსირებული ბაზის მიერ, რომელიც დამქირავებელს გააჩნია მეორე სახელმწიფოში.

3. ამ მუხლის წინა დებულებების მიუხედავად, გასამრჯელო, რომელიც დაკავშირებულია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული სამღვაო ან საჰაერო სატრანსპორტო საშუალებებზე განხორციელებულ დაქირავებულ მუშაობასთან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

4. ამ მუხლის წინა დებულებების მიუხედავად, გასამრჯელო, რომელიც დაკავშირებულია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული სარკინიგზო ან საავტომობილო სატრანსპორტო საშუალებებზე განხორციელებულ დაქირავებულ მუშაობასთან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, რომელშიც საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილია განლაგებული.

მუხლი 16

ღირექტორთა ჰონორარები

ღირექტორთა ჰონორარები და სხვა მსგავსი გადასახადები, რომლებსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანიის ღირექტორთა საბჭოს ან კომპანიის სხვა მშგავსი ორგანოს წევრი, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

მუხლი 17

ხელოვნების მუშაკები და სპორტსმენები

1. მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებათა მიუხედავად, შემოსავალი, რომელსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც ხელოვნების მუშაკი, როგორც არის თეატრის, კინოს, რადიოს ან ტელევიზიის მსახიობი მუსიკოსი, ან როგორც სპორტსმენი, მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მის მიერ განხორციელებული საქმიანობიდან, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც შემოსავალი პირადი საქმიანობიდან, რომელსაც განახორციელებს ხელოვნების მუშაკი ან სპორტსმენი, დაერიცხება არა თვით ხელოვნების მუშაკს ან სპორტსმენს თავად, არამედ სხვა პირს, მაშინ ეს შემოსავალი მიუხედავად ამ ხელშემკვრულების მე-7, მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებისა,

დაიბეგრება იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ხორციელდება ხელოვნების მუშაკის და სპორტსმენის საქმიანობა.

3. 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებების მიუხედავად, ამ მუხლში აღნიშნული შემოსავალი თავისუფლდება გადასახადისაგან იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ხელოვნების მუშაკის ან სპორტსმენის საქმიანობა განხორციელდა, თუ ამგვარი საქმიანობა მთლიანად ფინანსირდება ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოების საზოგადოებრივი ფონდებიდან ან საქმიანობა ხორციელდება ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს შორის კულტურის ან სპორტის დარგში თანამშრომლობის შესახებ შეთანხმების ფარგლებში.

მუხლი 18 პენსიები და ანიუტები

1. მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, პენსიები და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, რომლებიც ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გადაეხდება წარსულში განხორციელებული დაქირავებულ შრომასთან და ნებისმიერ ანიუტთან დაკავშირებით, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2. ამ მუხლის 1 –ლი პუნქტის დებულების მიუხედავად, პენსიები და სხვა მსგავსი გადახდები, განხორციელებული საზოგადოებრივი პროგრამის ფარგლებში, რომელიც წარმოადგენს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს სოციალური დაცვის სისტემის შემადგენელ ნაწილს, დაიბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

3. ტერმინი „ანიუტი“ ნიშნავს დადგენილ თანხას, რომელიც პერიოდულად გადაიხდება დადგენილ ვადებში სიცოცხლის ან ღრის განსაზღვრულ ან დადგენილ პერიოდში იმ ადგილზე ვალდებულების საფუძველზე, რომ გადახდები განხორციელდება ფულადი ან სხვა სახით, ადექვატური და სრული კომპენსაციის მიზნით.

მუხლი 19 სახელმწიფო სამსახური

1. a) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ფიზიკური პირისათვის გადახდილი პენსიისაგან განსხვავებული გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი ამ სახელმწიფოსათვის, ან ხელისუფლებისათვის გაწეული სამსახურისათვის, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) ამასთან, ამგვარი გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი იბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ სამსახური ხორციელდება ამ სახელმწიფოში და ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც:

- (i) არის ამ სახელმწიფოს ნაციონალური პირი, ან
- (ii) არ გახდა ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი მხოლოდ აღნიშნული სამსახურის

გაწვევის მიზნით.

2. ა) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ, ან შექმნილი ფონდებიდან ნებისმიერი ფიზიკური პირისათვის გადახდილი პენსია, ამ სახელმწიფოსათვის, ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოსათვის გაწეული სამსახურისათვის გადახდილი პენსია, შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

ბ) მაგრამ, ამგვარი პენსია დაიბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს და ნაციონალურ პირს.

3. მე-15, მე-16, მე - 17 და მე-18 მუხლების დებულებები გამოიყენება გასამრჯელოს, ხელფასისა და სხვა მსგავსი ანაზღაურებისა და პენსიათა მიმართ, ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ეკონომიკური საქმიანობის განხორციელებასთან დაკავშირებით.

მუხლი 20 სტუდენტები

1. სტუდენტის ან სტაჟიორის მიერ მიღებული ანაზღაურებანი, რომელიც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩამოსვლამდე იყო ან არის მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და აღნიშნულ პირველ სახელმწიფოში იმყოფება მხოლოდ და მხოლოდ სასწავლებლად ან სტაჟირების მიზნით, ხოლო ეს ანაზღაურებანი განკუთვნილია საცხოვრებლად, სასწავლებლად და სტაჟირებისათვის, არ დაიბეგრება ამ სახელმწიფოში, იმ პირობით, რომ ამ ანაზღაურების წყაროები მდებარეობს ამ სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთ.

2. იმ გრანტების, სტიპენდიებისა და დაქირავებული შრომიდან მიღებული ანაზღაურების მიმართებაში, რომელიც არ არის განსაზღვრული 1-ლი პუნქტით, 1-ლ პუნქტში ნახსენებ სტუდენტს ან სტაჟიორს, ასეთი სწავლების ან სტაჟირების განმავლობაში დამატებით მიენიჭება ისეთივე შეღავათები, გამოქვეითებები და დაკლებები დაბეგვრაში, როგორც იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს, რომელშიც იგი იმყოფება.

მუხლი 21 პროფესორები და მეცნიერ-მუშაკები

1. ფიზიკური პირი, რომელიც ჩადის ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში სწავლების ან უნივერსიტეტში, კოლეჯში, სკოლაში ან ამ სახელმწიფოში აღიარებულ სხვა საგანგმანათლებლო დაწესებულებაში კვლევითი სამუშაოების ჩატარების მიზნით და რომელიც მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩამოსვლამდე იყო ან არის მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, თავისუფლდება გადასახადისაგან პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში ამგვარი სწავლებასა და კვლევით სამუშაოებთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ანაზღაურებზე პერიოდით,

რომელიც არ აღემატება ამ სახელმწიფოში ამ მიზნით მისი პირველი ჩამოსვლის თარიღიდან ორ წელიწადს, იმ პირობით რომ ამგვარი ანაზღაურება მის მიერ მიიღება ამ სახელმწიფოს ფარგლებს გარედან.

2. წინა პუნქტის დებულებები არ იქნება გამოყენებული კვლევითი სამუშაოებიდან მიღებულ შემოსავალზე, თუ ასეთი სამუშაო არ გარდება საზოგადოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, არამედ პირის ან პირთა მიერ კერძო სარგებლის მიღების მიზნით.

მუხლი 22 სხვა შემოსავლები

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის შემოსავლების სახეები, რომლებიც არ არიან მოხსენებული ამ კონვენციის წინა მუხლებში, ექვემდებარება დაბეგვრას მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც იგი მიღებულია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებული წყაროებიდან, მაშინ ასევე შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება სხვა შემოსავლების მიმართ, რომლებიც განსხვავებულია მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული უძრავი ქონებიდან მიღებული შემოსავლებისაგან, თუ ამ შემოსავლების ბენეფიციალური მფლობელი წარმოადგენს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც სამეწარმეო საქმიანობას ახორციელებს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში იქ განთავსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან ამ მეორე სახელმწიფოში ახორციელებს დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ განლაგებული ფიქსირებული ბაზიდან და უფლება ან ქონება, რომლებთან დაკავშირებითაც მიღებულია შემოსავალი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში, გარემოებიდან გამომდინარე, გამოიყენება მე-7 ან მე-14 მუხლების დებულებები.

თავი IV კაპიტალის

დაბეგვრა

მუხლი 23 კაპიტალი

1. მე – 6 მუხლში ხსენებული უძრავი ქონებით წარმოდგენილი კაპიტალი რომელიც წარმოადგენს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის საკუთრებას და განლაგებულია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. კაპიტალი, წარმოდგენილი მოძრავი ქონებით, რომელიც წარმოადგენს იმ მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, ან წარმოდგენილი იმ ფიქსირებულ ბაზასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გააჩნია მეორე

ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გაწევის მიზნით, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. კაპიტალი, რომელიც წარმოდგენილია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში საზღვაო და საჰაერო სატრანსპორტო საშუალებებითა და ამგვარი სატრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, დაიბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში

4. კაპიტალი, რომელიც წარმოდგენილია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში სარკინიგზო და საავტომობილო სატრანსპორტო საშუალებებითა და ამგვარი სატრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

5. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის კაპიტალის ყველა სხვა ელემენტი შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

თავი V

ორმაგი დაბეგვრის გამორიცხვის მეთოდები

მუხლი 24

ორმაგი დაბეგვრის გამორიცხვა

1. თუ, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი იღებს შემოსავალს ან ფლობს კაპიტალს, რომლებიც ამ კონვენციის დებულებების თანახმად შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში პირველად ხსენებული სახელმწიფო დაუშვებს:

- a) ამ რეზიდენტის შემოსავალზე გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითავას, რომელიც ამ მეორე სახელმწიფოში მიღებულ შემოსავალზე გადახდილი გადასახადის გოლია;
- b) ამ რეზიდენტის კაპიტალის გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითავას, რომელიც ამ მეორე სახელმწიფოში კაპიტალზე გადახდილი გადასახადის გოლია.

ამგვარი გამოქვითვა, ნებისმიერ შემთხვევაში, არ უნდა აღემატებოდეს შემოსავალსა და კაპიტალის გადასახადის ნაწილს, რომელიც გამოთვლილია გამოქვითვის წარდგენამდე, ვითარებიდან გამომდინარე მიეკუთვნება შემოსავალსა და კაპიტალს, რომელიც შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. თუ, ამ კონვენციის ნებისმიერ დებულების თანახმად, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მიღებული შემოსავალი ან მფლობელობაში მყოფი

კაპიტალი გათავისუფლდა გადასახადისაგან ამ სახელმწიფოში, მიუხედავად ამისა, ამ სახელმწიფოს შეუძლია ამ რეზიდენტის დარჩენილი შემოსავლისა და კაპიტალის გადასახადის მოცულობის გამოთვლისას მიიღოს მხედველობაში გათავისუფლებული შემოსავალი და კაპიტალი.

თავი VI სპეციალური დებულებები

მუხლი 25

არადისკრიმინაცია

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ნაციონალური პირები არ დაექვემდებარებიან მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებას, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა, და მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომელთაც ამ მეორე სახელმწიფოს ნაციონალური პირები ექვემდებარებიან ან შეიძლება იყვნენ დაქვემდებარებული იმავე გარემოებებში.

2. მოქალაქეობის არმქონე პირები, რომლებიც წარმოადგენენ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს, არც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებარონ ნებისმიერ დაბეგვრას ან ნებისმიერ მასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა და მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომლებსაც ექვემდებარებიან ან შეიძლება იყვნენ დაქვემდებარებული ამ სახელმწიფოთა ნაციონალური პირები იმავე გარემოებებში.

3. იმ მუდმივი დაწესებულების დაბეგვრა, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, არ უნდა იყოს ნაკლებად ხელსაყრელი ამ მეორე სახელმწიფოში, ვიდრე ამ მეორე სახელმწიფოს საწარმოთა დაბეგვრა, რომლებიც ამგვარ საქმიანობას ახორციელებენ. ეს დებულება არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ავალდებულებდეს ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს მიანიჭოს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს რაიმე პირადი შეღავათები, გამოქვეითებები და დაკლებები დაბეგვრაში მათი სამოქალაქო სტატუსის ან ოჯახურ გარემოებათა საფუძველზე, რომლებსაც იგი ანიჭებს საკუთარ რეზიდენტებს.

4. იმ შემთხვევების გამოკლებით, როდესაც გამოიყენება მე-9 მუხლის 1-ლი პუნქტის, მე-11 მუხლის მე-7 პუნქტის ან მე-12 მუხლის მე-6 პუნქტის დებულებები, პროცენტი, როიალტი, გექნიკური მომსახურების ანაზღაურება ან სხვა გადახდები, გადახდილი ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის, ამ საწარმოს დასაბეგრი მოგების განსაზღვრის მიზნით, დაექვემდებარება გამოქვეითვას იმავე პირობებით, როგორითაც ისინი შეიძლება გადახდილ ყოფილიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის. ანალოგიურად, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს ნებისმიერი დავალიანება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისადმი, ამ საწარმოს დასაბეგრი მოგების განსაზღვრის მიზნით, დაექვემდებარება გამოქვეითვას

იმავე პირობებით, როგორცაც ის შეიძლება დაკისრებული ყოფილიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს რეზიდენცისათვის .

5. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოები, რომლის კაპიტალი მთლიანად ან ნაწილობრივ ეკუთვნის მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ერთ ან რამდენიმე რეზიდენცს ან მთლიანად ან ნაწილობრივ კონტროლირდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ერთი ან რამდენიმე რეზიდენცის მიერ, პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებაროს ნებისმიერ დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებებს, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა ან მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომლებსაც შეიძლება დაექვემდებაროს პირველად ხსენებული სახელმწიფოს სხვა მსგავსი საწარმოები.

მუხლი 26

ურთიერთშესათანხმებელი პროცედურა

1. თუ პირი თვლის, რომ ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედება იწვევს ან გამოიწვევს მის დაბეგვრას კონვენციის დებულებების წინააღმდეგ, მას შეუძლია, ამ სახელმწიფოთა ეროვნული კანონმდებლობით გათვალისწინებული დაცვის საშუალებათა მიუხედავად, წარადგინოს თავისი საქმე განსახილველად იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებში, რომლის რეზიდენცსაც იგი წარმოადგენს ან, თუ მისი შემთხვევა ექვემდებარება 25-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის მოქმედებას, იმ სახელმწიფოში, რომლის ნაციონალურ პირსაც იგი წარმოადგენს. განცხადება წარდგენილი უნდა იქნეს სამი წლის განმავლობაში პირველი შეგყობინებიდან იმ მოქმედებათა შესახებ, რომელიც იწვევს დაბეგვრას კონვენციის დებულებათა შეუსაბამოდ.

2. კომპეტენტური ორგანო შეეცდება, თუ იგი განაცხადებას დასაბუთებულად ჩათვლის, და თუ მას თვითონ არ შეუძლია მივიდეს დამაკმაყოფილებლად გადაწყვეტილებამდე, მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოსთან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტოს საკითხი კონვენციასთან შეუსაბამო დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით. ნებისმიერი მიღწეული შეთანხმება უნდა შესრულდეს რაიმე დროებითი შეზღუდვების მიუხედავად, რომლებიც არსებობენ ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კანონმდებლობაში.

3. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები შეეცდებიან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტონ ნებისმიერი სიძნელე ან გაუგებრობა, რომლებიც წარმოიშობა კონვენციის განმარტების ან გამოყენებისას. მათ შეუძლიათ აგრეთვე აწარმოონ ერთმანეთთან კონსულტაციები ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით, კონვენციაში გაუთვალისწინებელი შემთხვევებისათვისაც.

4. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ შევიდნენ ერთმანეთთან პირდაპირ კონტაქტში, მათგან ან მათი წარმომადგენლებისაგან შემდგარი ერთობლივი კომისიის ჩათვლით, წინა პუნქტების გაგებაში თანხმობის მიღწევის მიზნით.

მუხლი 27
ინფორმაციის გაცვლა

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეცენგური ორგანოები გაცვლიან იმ ინფორმაციას, რომელიც აუცილებელია ამ კონვენციის დებულებათა ან ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონმდებლობის შესრულებისათვის იმ გადასახადებზე, რომლებზედაც კონვენცია ვრცელდება მანამდე, ვიდრე დაბეგვრა არ ეწინააღმდეგება კონვენციას. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების მიერ ამგვარი გზით მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია ითვლება საიდუმლოდ ისევე, როგორც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის ჩარჩოებში მიღებული ინფორმაცია და ეცნობება მხოლოდ იმ პირებს ან ორგანოებს (სასამართლოებისა და ადმინისტრაციული ორგანოების ჩათვლით), რომლებიც დაკავებული არიან იმ გადასახადების შეფასებით ან აკრეფით, იძულებითი წესით ამოღებით ან სასამართლო დევნით, ან იმ აღნიშნულ გადასახადებთან დაკავშირებული აპელაციების განხილვით, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია. ეს პირები ან ორგანოები ამ ინფორმაციებს გამოიყენებენ მხოლოდ ამგვარი მიზნებისათვის. მათ შეუძლიათ ამ ინფორმაციის გახსნა სასამართლოს ღია სხდომის მსვლელობის ან სასამართლო გადაწყვეტილებების მიღებისას.

2. არც ერთ შემთხვევაში 1-ლი პუნქტის დებულებები არ იქნება განმარტებული, როგორც სავალდებულო რომელიმე ხელშემკვრელი სახელმწიფოსათვის:

a) გააგარონ ადმინისტრაციული ღონისძიებები, რომლებიც ეწინააღმდეგება ერთ ან მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს კანონმდებლობას ან ადმინისტრაციულ პრაქტიკას;

b) მიაწოდონ ინფორმაცია, რომელიც არ შეიძლება მიღებული იქნეს ერთი ან მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით ან ჩვეულებრივი ადმინისტრაციული პრაქტიკის მსვლელობისას;

c) გასცენ ინფორმაცია, რომელმაც შეიძლება გახსნას რაიმე სავაჭრო, სამეწარმეო, სამრეწველო, კომერციული ან პროფესიონალური საიდუმლოება, ან სავაჭრო პროცესი, ან ინფორმაცია, რომლის გახსნაც ეწინააღმდეგება საზოგადოებრივ პოლიტიკას (საზოგადოებრივ წესრიგს).

მუხლი 27
დიპლომატიური წარმომადგენლობებისა და საკონსულო
დაწესებულებების თანამშრომლები

არაფერი ამ კონვენციაში არ შეეხება დიპლომატიური წარმომადგენლობებისა და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომელთა საგადასახადო პრივილეგიებს, რომლებიც გათვალისწინებულია საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული ნორმებით ან სპეციალური შეთანხმებების დებულებებით.

დასკვნითი დებულებები

მუხლი 28 ძალაში შესვლა

1. კონვენცია უნდა იქნას რატიფიცირებული. ხელშემკვრელი სახელმწიფოები წერილობით აცნობებენ ერთმანეთს ამ კონვენციის ძალაში შესვლისათვის საჭირო მათი კონსტიტუციური მოთხოვნების შესრულების შესახებ.

2. კონვენცია ძალაში შედის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული უკანასკნელი შეტყობინების მიღების დღიდან და მისი დებულებები გამოიყენება:

a) წყაროსთან ამოღებული გადასახადების მიმართ შემოსავლის იმ მოცულობაზე, რომელიც მიღებულ იქნა იმ კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან მის შემდეგ, რომელიც მოსდევს ამ კონვენციის ძალაში შესვლის წელიწადს;

b) შემოსავლებზე სხვა გადასახადებისა და კაპიტალზე გადასახადების მიმართ, ნებსმიერი საგადასახადო წლისათვის, რომელშიც შეიძლება ამოღებულ იქნას ასეთი გადასახადი და რომელიც იწყება კალენდარული წლის პირველი იანვარს ან მის შემდეგ, რომელიც მოსდევს ამ კონვენციის ძალაში შესვლის წელიწადს.

მუხლი 29 მოქმედების შეწყვეტა

ეს კონვენცია ძალაში დარჩება მანამდე, ვიდრე ერთ-ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო არ მოახდენს მის შეწყვეტას, თითოეულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს შეუძლია კონვენციის შეწყვეტა, კონვენციის ძალაში შესვლის თარიღიდან ხუთწლიანი პერიოდის გასვლის შემდეგ ნებსმიერი კალენდარული წლის დამთავრებამდე არაუგვიანეს ექვსი თვისა, დიპლომატიური არხების მეშვეობით შეწყვეტის შესახებ შეტყობინების გადაცემის გზით. ასეთ შემთხვევაში კონვენცია წყვეტს მოქმედებას:

a) წყაროსთან ამოღებული გადასახადების მიმართ შემოსავლების იმ მოცულობაზე, რომელიც მიღებულ იქნა იმ კალენდარული წლის პირველი იანვარს ან მისი შემდეგ, რომელიც მოსდევს წელიწადს, რომელშიც ასეთი შეტყობინება იქნა გადაცემული; და

b) შემოსავალზე სხვა გადასახადებისა და კაპიტალზე გადასახადების მიმართ, ნებსმიერი საგადასახადო წლისათვის, რომელშიც შეიძლება ამოღებულ იქნას ასეთ გადასახადი და რომელიც იწყება კალენდარული წლის პირველი იანვარს ან მის შემდეგ, რომელიც მოსდევს წელიწადს, რომელშიც შეტყობინება იქნა გადაცემული.

რის დასტურადაც, სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა ხელი მოაწერეს ამ კონვენციას.

შესრულებულია ორ პირად ქ. თბილისში, 1998 წლის 26 ნოემბერს, ქართულ, ბულგარულ და ინგლისურ ენებზე, ყველა ტექსტს გააჩნია თანაბარი ძალა.

განმარტებისას წარმოქმნილი უთანხმოების შემთხვევაში უპირატესობა მიენიჭება ტექსტს ინგლისურ ენაზე.

საქართველოს სახელით

ბულგარეთის რესპუბლიკის
სახელით